

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Lectures

Aquells que hem tingut l'estrany privilegi de néixer quan l'Estat del Benestar era escriure la carta als Reis, en sabem ben poc de vacances pagades. ¡Que ho preguntin al murri Pere Quart! ¿Vacances? ¡No anar a escola! Feia vacances a Biarritz, o al safareig, qui s'ho podia permetre. Aspiració. No pas obligació. L'Estat (del benestar) com Manà o Manitú, esclata tot just després de la Segona Guerra Mundial: el Plan Marshall anticomunista a escala occidental. L'Estat del Benestar, o la suma de democràcia, cataplasmes i capitalisme. Vaja, Llars de Jubilats jugant a la botifarra. Malgrat el desgavell de les joves esquerres, sapastres podemites i sociates, l'invent encara fa la viu viu. Així, un dels tòpics del calendari estival, aireja quins llibres ens emportem per llegir a l'ombra del pi o la palmera. ¿D'on trec tant de temps per no llegir tantes coses endarrerides? Sóc pràctic. Només m'enduc el "*Diccionario enciclopédico de la vieja escuela*", de Javier Pérez Andújar (Tusquets Editores), causticitat hilarant que resumeix una època i una nació de tira còmica, Catalunya, farcida de xoriços i salvadors de pàtries en el darrer minut. Resumint: el plaer de conversar amb amics distants. Tornar a l'educació sentimental de l'infantesa a La Ràpita. Ei! Il·lustratives les entrevistes als subscriptors de LA MAÑANA a càrrec de la tafanera Rosa Peroy. En parlarem. Per cert, jo no me'n vaig. Ja he tornat.